

Ook eens amfibieën proberen

Koen Pluis

Koen Pluis, een recidivist - want ook in 2004 nam hij al deel aan de Inhaalslag voor reptielen, bezocht twee km-hokken, niet direct naast zijn huisdeur. De rugstreepad kon hij herbevestigen, maar met de kamsalamander lukte dat helaas niet.

Eind 2004 had ik al eens drie kilometerhokken gedaan voor Inhaalslag Reptielen in de buurt van Wolfheze. Omdat ik ook nog twee monitoring trajecten voor reptielen loop leek het me leuk om in 2005 eens iets met amfibieën te doen. Ik had twee hokken uitgekozen in de uiterwaarden ten zuiden van de Nederrijn bij Renkum. Hier moest ik de rugstreepad en de kamsalamander herbevestigen. Voor de rugstreepad leek een hok wel kansrijk omdat hier eind april nog water in de uiterwaarden stond. De eerste geschikte avond begin mei hoorde ik hier meteen twee groepen roepende mannetjes. Dit water was echter in juni

al verdwenen, dus voor de kamsalamander was dit hok verder ongeschikt. In het andere hok waren wel enkele permanente wateren aanwezig, waarvan er één wel mooi uitzag. Het eerste bezoek leverde alleen groene kikkers op en een roepende gewone pad. De volgende twee bezoeken leverden geen nieuwe soorten op, zelfs geen kleine watersalamander. Naar de larven van de rugstreepad heb ik ook vergeefs gezocht. Wel trof ik nog een groene kikkerlarve en een voortje... Het was leuk om te doen. Het is altijd weer spannend wat je in een gebied aantreft. Volgende keer neem ik wel een hok wat dichterbij huis.

Jonge heikikkers zoeken in Groningen

Marijke Drees

Voor nogal wat soorten is de provincie Groningen een relatief lege kaart voor ons, dus waren daarin ook niet zo gek veel Inhaalslaghokken gelegen. Gelukkig bood Marijke Drees aan enkele km-hokken na te speuren op rugstreepad en heikikker. Gezien de voor de heikikker erg late opstart van het project zeker geen gemakkelijke opgave, maar ze vond de soort op toch nog op twee plekken terug.

Naast drie km-hokken voor de rugstreepad had ik voor de heikikker twee plekken opgekregen, aan de westzijde van het Leekstermeer. Een mooi gebied: de Lettelberter Petten van het Groninger Landschap, een elzenbroekbos van Staatsbosbeheer en de oever achter de camping bij het Watersportcentrum van Cnossen. Volgens de toelichting is de heikikker het gemakkelijkste op te sporen aan het geluid van de mannetjes in maart.

Maar... de post met de info over de uurhokken kwam pas in april bij mij binnen! Als het niet mogelijk is om naar het geluid te luisteren, dan kon ik de jongen zoeken. Gemakkelijker gezegd dan gedaan. Langs het elzenbroekbos van Staatsbosbeheer loopt een fietspad. Van daar uit is het bosje volstrekt ontoegankelijk. Maar bij de Lettelberter Petten had ik meer geluk. Op 12 juni 2005 heb ik de door het Groninger Landschap uitgezette wandeling gelopen. Bij een gemaaid drassig weilje even van het pad af: en... daar sprongen ze! Jonge heikikkers! Niet veel, maar voldoende om een positief bericht naar RAVON te kunnen sturen. Op een mooie ochtend ook het wandelpad achter de camping bij Cnossen maar eens geprobeerd. Waar moet je beginnen met zoeken? Ik heb het me makkelijk gemaakt, en een praatje aangeknoopt met een man die zijn tent op de camping had staan. Die wees mij een drasse kuil met kikkers. Inderdaad: jonge heikikkers. Het leek een hopeloze opdracht, maar ik heb geluk gehad. En dankzij de opdracht heb ik mooie wandelingen gemaakt.